

saaledes, at Kvinder skal lønnes ringere end Mænd, selv om man anerkender, at de løser de samme Opgaver og gør det med samme Dygtighed.

Ejsing: Overfor de sidste Udtalelser af det ærede 6te kongevalgte Medlem (Trier) vil jeg gøre opmærksom paa, hvad der staar i § 3, at de vedkommende Stillinger lønnes i Henhold til den Lov, vi vedtog i 1916, i hvilken er nævnt Lærerpersonalet ved Seminarierne, Forskoleseminariet i Vejle og, saa vidt jeg husker, Adjunkterne ved Sorø Akademi og de lærde Skoler. Der er der gjort den samme Forskel som her. Sagens Realitet skal jeg ikke indlade mig paa, men jeg vil kun gøre opmærksom paa, at for Tiden er det et Spørgsmaal, om hvilket der forhandles meget i den nedsatte Lønningskommission, og at Spørgsmaalet er af meget vidtrækkende Betydning, ogsaa økonomisk, saa at det ikke er saa lige til. Men det glæder mig, at det ærede Medlem ikke vil rejse nogen Strid om det denne Gang; saa slipper vi jo nemt over det.

Trier: Der staar i § 3, at Lærere (Lærerinder) og Forstandere (Forstanderinde) lønnes efter de i Lov af den og den Dato givne Bestemmelser, og der tilføjes: „dog saaledes, at Lønnen for en Forstanderinde og en Lærerinde ikke kan overstige“ ... o. s. v. Det plejer at betyde, at man gør en Undtagelse fra de Bestemmelser, man henviser til; ellers skulde der ikke have staet: „dog saaledes, at“, men: „saaledes at“. Maaske er det en Fejl i Affattelsen af Lovforslaget, men Affattelsen giver Anledning til at tro, at hvis man uden videre fulgte Bestemmelserne i Loven af 22. April 1916, vilde denne Forskel ikke være fremkommet. — Naar det ærede Medlem sagde, at en Lønningskommission i Øjeblikket beskæftiger sig med denne Sag, og at derfor skulde man ikke forandre noget, vil jeg dertil svare, at jeg har jo ogsaa af den Grund ment, at der ikke var Anledning til praktisk at stille noget Forslag i dette Øjeblik, men jeg kan paa den anden Side ikke ret vel indse, hvorfor man, naar en Lønningskommission beskæftiger sig med Sagen, netop afviger fra Praxis paa et saadant Omraade, og det gør man, naar man lønner Indehaveren af en overordnet Stilling ringere, fordi det er en Kvinde, medens man i andre overordnede Stillinger ikke gør denne Forskel, som jeg har paavist Eksempler paa. Jeg mener, at man netop ogsaa paa dette

Punkt skulde blive ved det bestaaende, indtil Lønningskommissionen var færdig.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Ejsing) var inde paa at tale om, hvorledes Lærerne ved Øvelsesskolen, som jo nu vil blive brugt i Kommunen derovre, skulde honoreres. Jeg mener, at vi kan lade det Spørgsmaal ligge, da jeg nu maa forvente, at der bliver nedsat et Udvalg, i hvilket jeg vil kunne gøre Rede for, hvad man er blevet enig med Byraadet om. Dog vil jeg her sige, at jeg tror ikke, at man vil kunne forlange et Ekstraarbejde, som det jo altid vil blive, af disse Lærere ved Ribe Kommuneskoler, uden at der ogsaa fra Statens Side maa ydes dem et Honorar derfor.

I Anledning af den Strid, der sidst blev ført mellem det ærede 6te kongevalgte Medlem (Trier) og det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Ejsing), vil jeg sige, at det er ikke rigtigt, naar det ærede 6te kongevalgte Medlem udtaler sig saa stærkt om en almindelig Praxis. Det er ganske rigtigt, at der findes enkelte i overordnede Stillinger — jeg kunde foruden dem, det ærede Medlem nævnte, ogsaa have nævnt f. Eks. Førstelærere og embederne paa Landet, hvis man vil kalde dem overordnede Stillinger — hvor Kvinderne lønnes paa samme Maade som Mændene. Men i den Lov, som det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds nævnte, er der ganske udtrykkelig givet Lønningsregler for Seminarlærere, foruden for andre, og det vilde da være ganske urigtigt, hvis vi ikke fulgte de Regler. Dersom man her havde fulgt andre Regler, vilde man derved have ændret den Lønningslov, og der er udtrykkelig den Gang taget det Forbehold, at det sidste Lønningstillæg, de sidste 400 Kr., ikke er blevet indført for Kvindernes Vedkommende. Jeg kan ogsaa godt oplyse det ærede Medlem om, hvad det var, der i det andet høje Tings Udvalg bevirkede, at man ikke tog dette sidste Lønningstillæg med, det var den Omstændighed, at der fandtes en Opførelse, som viste, at Kvinderne i deres Arbejdstid havde haft noget mere Sygelighed end Mændene, det var Grunden til, at de sidste 400 Kr., det sidste Lønningstillæg, ikke kom Kvinderne til gode. Men naar der er en Lønningslov for Seminarierne, hvor der udtrykkelig er gjort den Forskel, og den samme Forskel er gjort ogsaa med Hensyn til andre i Staten ansatte, baade for lavere lønnede og for de højest lønnede, vil det være nødvendigt at gøre